

SRBY SOBĚ

Pravidelně nepravidelný občasník srbských občanů

Slovo starosty

Vážení občané,

dostává se Vám do rukou první číslo Pravidelně nepravidelného občasníku „Srby sobě“. Měl by sloužit pro Vaše náměty, nápady, kritiku i pochvalu toho, co se v Srbech děje nebo neděje. Mé přání je, aby byl i trochu zábavný. Takže redakce bude ráda za vtipy, pohádky a poučení, kterých je mezi lidmi spousta a předáte nám je.

Dalším mým přáním je, aby se srbské problémy neřešily v dopravních prostředcích, ve stínové vládě bez stínu, ale na veřejných zasedáních nebo na obecním úřadu. Námětů u piva je jistě dost, ať už je to problém čističek, vodovodu a kanalizace, opravy komunikací, kácení,..... Nebo tam a pak šup s nimi na OÚ nebo veřejná zasedání.

Vážení občané, ať se Vám náš plátek líbí, ať se těšíte, zda se objeví další číslo ve Vašich poštovních schránkách. To je i přání redakce, i když se může stát, že vydávání tohoto plátku zanikne, tak jako mnoho jiných novin a časopisů. To si ale nepřejeme.

Mým posledním přáním je, pozdravit se při setkání, podívat se do očí a třeba se i trochu pousmát, mít pozitivní myšlení, i když nám často do smíchu není.

Hodně zdraví a pohody Vám přeje

Jaroslav Viktora, starosta obce

Setkání rodáků 28. 7. 2018

Více než dva roky probíhalo plánování a příprava setkání srbských rodáků. Nejdříve se ozývaly jen nasmělé nápady, ale postupem času dostávaly stále konkrétnější obrysy. Na sklonku léta 2017 bylo stanoveno datum... V tu chvíli již nápad nebylo možné vzít zpět.

Zastupitelstvo v čele s Jaroslavem Viktorou začalo připravovat program. Velkou výzvou bylo natočení CD srbskými muzikanty. Ti se s vervou chopili možnosti a nahráli tzv. Srbskou hymnu – lidovou píseň, která vznikla kolem roku 1860. Zmíněné CD se stalo součástí propagačního balíčku, v němž byl dále ještě prezent v podobě hrníčku s jednoduchým vyobrazením srbské kapličky a pohled.

Před samotným „dnem D“ byla ves pečlivě uklizena, vyčištěna. Úsilí řady Srbáků sice znehodnotil přivalový déšť, ale rychle podané pomocné ruce a úsilí v sobotní ráno pomohlo dát připravený prostor hřiště do pořádku.

Nejvýznamnějším počinem v rámci této akce bylo zrestaurování tří soch z kaple Panny Marie. Ty byly „znehodnoceny“ lidovou tvořivostí, resp. nánosy emailových barev na pískovcovém podkladu. Tyto v minulosti dobře myšlené opravy soch se objevují v kapličkách po celém světě relativně často. V očích věřících mají oživit „bezbarvé“, či zašedlé sochy světců. Je-li však vrstev emailu moc, začne barva v prostředí, které nemá stabilní teplotu a vlhkost prskat a odlupovat se. Sochy světců Panny Marie, sv. Vojtěcha a sv. Jana Nepomuckého byly citlivě zrestaurovány paní Žiakovou. Během setkání rodáků byly vysvěceny nepomucným farářem páterem Jiřím Špiříkem.

U příležitosti tohoto setkání rodáků byla také vydána kniha Srby – Tak šel čas autorky Venduly Hnojské, která mapuje dějiny obce, historii jednotlivých domů a rodů, které se tu během staletí vystřídal. Fotografie z této knihy, které poskytl srbský občané, byly po celý den promítány v pavilonu na hřišti.

Po celý den o dobrou pohodu pečovaly srbské ženy, které napekly koláčky, dortíky, buchty, cukroví a spoustu dalších laskomin, o které se podělily se všemi rodáky a přáteli obce. Hřištěm voněla káva, pivo, klobásky i langoše.

O detailech proběhlé akce se dočtete na dalších stranách.

V. Hnojská

Nechť je mottem tohoto prvního čísla báseň „neznámého autora“. Ví-li někdo z pamětníků více o jejím vzniku rádi historii uveřejníme.

SRBY SOBĚ

Josef Hlubočepský

Každé ráno září slunko,
na náves a kapličku.
Každé ráno, motám klubko,
pocitů a zážitků.

Úslava nám pobrukuje,
stále novou písničku.
A tak vprostřed mého kraje,
čekám malou chvíličku.

Čekám ráno, čekám večer,
slyším zvony zpívat hned.
Paní Tma už nepřijede,
vyšla v černém naposled.

Srby sobě, Srby nám,
Srby jste to, co rád mám...

Publikace Hnojská, V. 2018.

Srby - Tak šel čas

Kniha o historii obce je v prodeji v úředních hodinách na Obecním úřadě v Srbech. Cena 400,- Kč. Zbývá posledních pár desítek kusů.

Plánované akce

Září

21. 9. Poslední veřejné zasedání stávajícího zastupitelstva Klubovna hřiště

28. 9. promítání fotografií ze Setkání rodáků Klubovna hřiště

Říjen

5.—6. 10. volby do obecního zastupitelstva

20. 10. Posvícenská zábava Klubovna hřiště

26. 10. Přednáška o 1. světové válce a vzniku Československa

Listopad

17. 11. Setkání seniorů (Hostinec Sedliště)

24. 11. Přednáška o víně

Prosinec

5. 12. Obchůzka Mikuláše s čerty a andělem

23. 12. Zpívání u kapličky

24. 12. Štědrovečerní koledování

30. 12. Vánoční turnaj v Dámě o lahev Sektu Klubovna hřiště

Změna programu vyhrazena!

Aktuální informace vždy ve vývěsních tabulích

Ohlédnutí za Setkáním rodáků v Srbech 28. 7. 2018

V podvečer před setkáním samým byla z tiskárny přivezena publikace o historii obce. Na hřišti v tu chvíli byly dobré dvě desítky občanů, kteří pomáhali stavět stany a měli tak jako první možnost nahlédnout do nové knihy. Zpracované srbské dějiny před půlnocí spolu se stany málem vzala voda, ale Srbáci nelenili a o půlnoci lovili z krabic knihy a svoji historii si zachránili. Stany, stoly a lavice zachraňovali ještě v ranních hodinách, poslední úpravy promáčené a bahnem zalité plochy probíhaly ve chvíli, kdy již u prezence stepovali první rodáci.

Během setkání položili srbsí hasiči věnec u pomníku padlým ve světových válkách. Také byla vysvěcena páterem Jiřím Špiříkem místní kaple, do níž byly po restaurátorském zásahu vráceny sochy sv. Vojtěcha, sv. Jana Nepomuckého a Panny Marie. K dobré pohodě přispěli srbsí muzikanti. Ti slavnostně zatroubili na návsi, ale také zahráli pro dobrou pohodu na srbském hřišti. Zazněly lidové písně, které si pobrukovaly starší i mladší generace Srbáků, ale nechyběly ani rockové a popové hity.

V kapelách Malá dudácká muzika z Plzně a Ungrovanka se vystřídali zastupitelé obce, kteří jsou zároveň i srbskými muzikanty - Jaroslav Viktora, Jan Burian, Vladislav Chaloupek.

Foto na této dvoustraně V. Kos, komentář V. Hnojská

Ohlédnutí za Setkáním rodáků v Srbech 28. 7. 2018

Celý den probíhala autogramiáda knihy „Srby - Tak šel čas“ a komentované promítání historických fotografií v pavilonu na hřišti. Rodáci zavzpomínali na svá mladá léta, své předky, ale i dávná přátelství.

Na hřišti se potkávali „staří známí“, kteří se neviděli roky, desetiletí, ale i půlstoletí. Kuriózně působila jejich setkání u prezence: Např.: „Ahoj, my jsme si spolu hráli, když mi bylo pět let.“ ... „Aha, dobrý den, a která vy jste?“ nebo „Kampa si sedneme, vždyť tu nikoho neznám.“ - „Maruš!!! tady ti držíme místo!“

Akce se zúčastnili nejen rodáci, ale také samozřejmě jejich partneři a přátelé. Ze srbských nejvýznamnějších rodáků pozvání přijal např. Václav Chaloupek, český režisér, scénárista, televizní redaktor, publicista, zastupitel města Plzně a senátor, ale také Jana Špetová učitelka francouzštiny, která je držitelkou francouzského Řádu akademických palm, má hodnost rytíře, která jí byla udělena francouzským ministerstvem školství a kultury za šíření francouzského jazyka a kultury a také se honosí titulem Evropský učitel jazyků.

Na hřišti nepadala slova kritiky. Všichni zúčastnění si velmi vážili toho, že se mohli setkat. Škoda jen, že se nemohlo zúčastnit kvůli vrtochům počasí několik srbských rodin, které zachraňovaly své domovy po přivalovém dešti z předchozího večera.

Tak na shledanou milí Srbáci zase za rok!

Spolu v Srbech

Počátkem června byla díky V. Kosovi a jeho dceři Janě získána dotace 41500 Kč na projekt „Spolu v Srbech“ od Nadace Via, z programu Živá komunita. Peníze byly určeny a použity na akci Setkání rodáků v Srbech.

Nadace Via dále nabídla možnost zapojit se do kampaně „Darujme“. V rámci kampaně bylo vybráno 20 475,- korun. Právě díky štědrosti srbských občanů, bude tato částka Nadací Via zhruba zdvojnásobena. Za tuto již velmi pěknou sumu si naše obec pořídí dataprojektor, který poprvé poslouží při zářijovém promítání fotografií ze setkání rodáků.

Proč jsem si vybral Srby

Víte, musím se Vám s něčím svěřit. Jako každý Pražák jsem sháněl chalupu, kam bych mohl jezdit na víkendy. Ten den, skoro před osmnácti lety, co jsme přijeli do Srb, to byla již třetí „chalupa“, kterou jsme navštívili. Již před tím v Nekvasovech jsme paní řekli „to bereme“, ale nedalo mi, abych ještě neudělal poslední naplánovanou a slíbenou návštěvu. Oběd v Nepomuku v restauraci, nebyl nic moc, protože kuřecí bylo na půl syrové. O to větší překvapení nás čekalo v Srbech, kde nás jednak přivítala hudba z amplionu, prosluněná náves s romantickou kapličkou a paní Koubová s čerstvě napečenými koláči.

Po prohlídce stavení a zahrady, na konci které si pobrukovala říčka Úslava bylo rozhodnuto. Řekl jsem si „To je ta má vesnička středisková.“ Poprosil jsem paní Koubovou, aby nám „chalupu“ rezervovala a dalšímu zájemci, který měl přijít sdělila, že je již prodaná. Je pravda, že jsem v té době nedisponoval potřebným obnosem, ale sám sobě jsem slíbil, že zbytek peněz seženu. Našli jsme zde útočiště, když byly v Praze demonstrace proti NATO, doufali jsme spolu s ostatními, že se povodně v roce 2002 zastaví před stavením, když už byla voda na dvoře.

Našel jsem zde nové přátele a kamarády a poznal lidi, kteří nedělají věci jen pro sebe, ale i pro druhé. Jsou zde lidé, kteří Vám pomohou a kterým i Vy rádi pomůžete. Paní Koubová, která nám spolu s bratrem panem Syrovým „chalupu“ prodala, se pořád o nás stará jako o vlastní.

Opravdu jsem nekoupil „chalupu“ pouze kvůli kouzelným koláčům a štrůdlům paní Koubové, ale pro prostředí, které tady je. Ať je to Buková hora, Zelená Hora, Štědrý, Srby, Klášter, tiše si broukající Úslava na konci zahrady (i když někdy dokáže pořádně zabručet).

V Praze jsem bydlel v panelákové krabici, ráno šel do práce a večer se vracel, sousedy jsem skoro neznal, nemohl jsem se tedy s nimi blíže seznámit. Zde v Srbech to je jiné. Rozhodl jsem se tady bydlet na stálo, a když někdy musím kvůli práci do Prahy, je to pro mě nyní opravdu utrpení. Přátelé, važme si naší krásné vesnice a společně ji dále rozvíjíme... Byl bych rád, kdyby se do akcí, které obec pořádá, zapojilo více obyvatel a abyste přišli i s vlastními návrhy, co by se mohlo v Srbech uskutečnit a co by Vás zajímalo...

Mám rád Srby, jejich obyvatele a líbí se mi celý okres Plzeň – jih, našel jsem zde svůj druhý domov.

V. Kos, bývalý Pražák, který se již cítí jako „Srbák“

Výňatek ze zprávy o průběhu akce

pro Nadaci Via, programu Živá komunita

V obci se našla řada obětavých lidí, kteří vynaložili svůj volný čas na přípravu akce „Setkání rodáků a přátel Srb“, které se konalo v sobotu 28. 7. 2018. V noci z pátku na sobotu se však přes Srby přehnala prudká bouře. Vichr polámal připravené stany. Přes hřiště, kde byly postaveny, se valila asi 40-50 cm přívalová vlna. Zatopeno bylo i několik domů. Druhý den se proto část srbských obyvatel pochopitelně věnovala odčerpávání vody z domů a vyklizení naplaveného bahna.

Akce měla začít v sobotu v 10 hodin. Před páteční půlnocí zachraňovali místní publikace o Srbech, které by jinak přívalová voda zničila. Teprve v ranním světle se ukázaly následky ničivé povodně. Ze tří rozlámaných stanů se podařilo složit jen jeden. Lavice a stoly byly odplaveny do pole. Odtud byly vyneseny zpět a očištěny od nánosů trávy a bahna. Postaveny byly pod stromy na cestě u hřiště. Z podlažek se narychlo udělala podlaha u prezence a cesta přes hřiště. To vše za aktivní účasti občanů.

Srbské ženy na akci napekly spoustu výborného cukroví, koláčů a v rámci možností k dobré pohodě přispěl i stánek s občerstvením a zmrzlinou.

Je potřeba vyjádřit poděkování všem, kteří se na akci podíleli. Bylo vidět, že když o něco jde, Srbáci se dokáží semknout a táhnout za jeden provaz.

Účast byla sice negativně ovlivněna proběhlou přírodní katastrofou, ale zúčastnění byli s akcí spokojeni. Bylo dojemné pozorovat, jak se vítá "Pepíček s Mařenkou" kteří se neviděli několik desítek let. Do akce se zapojili i potomci rodáků a děti, které v Srbech žijí. Celý den probíhalo v pavilonu u zapůjčeného projektoru promítání fotografií ze Srb, které slovem doprovázela Vendula Hnojská, autorka publikace o historii Srb.

Na návsi u pomníku občanům, kteří padli ve světových válkách, byly položeny věnce. Dále se přistaveným autobusem rodáci vydali na prohlídku do základní školy ve Vrčeni. Po návratu na hřiště zahrála Malá dudácká muzika z Plzně, v níž hraje i pan Chaloupek, zastupitel a místní občan. Do pozdní noci pak hrála kapela Ungrovanka, jejímž členem je starosta pan Viktor. Lidé tančili na připraveném parketu. Poslední „rodáci“ se rozcházeli kolem druhé hodiny ranní.

Akce splnila to, co měla. Mladší i starší navázali kontakty. Na základě této podařené akce jsme se rozhodli pokračovat dalšími. Jednou z prvních bude promítání fotek ze Setkání rodáků. Dále se plánuje přednáška k výročí republiky, zasazení Stromu republiky, degustace vín, beseda o financích, turnaj v dámě a další.

Chtěli bychom Nadaci Via vyjádřit poděkování, že jsme byli zařazení do projektu Živá Komunita a tento projekt nám pomohl budovat další akce a vztahy v obci. Lidé v nadaci, se kterými jsme měli možnost komunikovat, byli vždy ochotní a vstřícní a také jim patří poděkování, že se akce úspěšně, i když ve ztížených podmínkách mohla konat.

Děk patří i všem srbským občanům.

V. Kos, V. Hnojská, J. Viktor

Redakční rada

Mgr. Jaroslav Viktora, Mgr. Vendula Hnojská, Vladislav Kos, MBA, Jan Burian.

Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr textů zařazených do tohoto plátku.

Vydává: Obecní úřad Srby, Srby 75, 335 01 Nepomuk;

www.srby.cz; mail srbysobe@gmail.com